

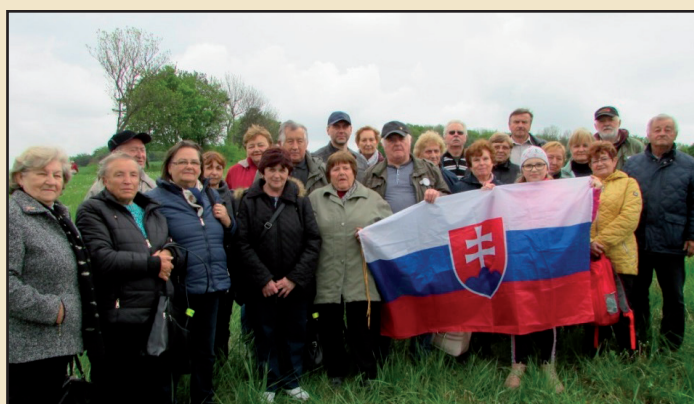

Drietomské zvesti

Noviny obce Drietoma - www.drietoma.sk - NEPREDAJNÉ

č. 2 - júl 2019

ROČNÍK IX.

Dnes predstavujeme... alebo kto sa to vlastne stará o chod obce

V rámci tejto rubriky Vám postupne predstavujem zamestnancov obecného úradu tak, ako ich v práci poznám ja. Možno sa dozviete niečo nové o ich práci, možno o nich, možno o agende, ktorú spravujú. Dnes je priestor vyhradený pre kolegyňu, ktorá má kanceláriu na prízemí oproti mne. Pri dverách je označenie: Stavebný úrad.

Ing. Alena Kostelná

Sympatická blondávä Šarišanka, ktorá po založení rodiny ostala na západnom Slovensku a ktorá už niekoľko rokov žije s manželom a 3 deťmi v Trenčíne.

Keď niečo rieši, na niečo sa sústreďí, vyzerá prísne, akoby nahnevane – rovnako ako ja – a to všetko len preto, že sa do procesu rozmyšľania zapája celá hlava, a teda aj tvárové svaly (či to pomáha k lepšiemu využívaniu mozgu zatiaľ nie je dokázané). Ale inak je to slniečko, rada a často sa smeje, keď vie, tak rada poradí, keď vie, rada pomôže. Má organizačný talent a keďže zrejme cíti potrebu byť spoločensky užitočná, vo svojom voľnom čase pomáha s prípravou viacerých podujatí (napr. Východniarsky ples v Trenčíne, Komunitná klubovňa, Dni rodiny v Centre pre rodinu v Trenčíne). A popritom stíha aj starostlivosť o rodinu a o domácnosť. Milovníčka folklóru, ktorá sa rada zabáva, tancuje, spieva. Výlety do prírody si vychutnáva naplno. Rovnako, ako potrebuje k životu spoločenský ruch, potrebuje priestor na duchovné stíšenie a čas pre Boha.

Kým som nezačala pracovať na Obecnom úrade, netušila som, čo všetko taký stavebný úrad rieši. Základnou činnosťou je samozrejme riešenie všetkej potrebnej dokumentácie v rámci stavebnej činnosti – povoľovanie akejkoľvek výstavby, budovanie nových nehnuteľností, ale i úprava a prestavba starších nehnuteľností, úprava okolia domu a podobne. (Tu si dovoľím malú vsuvku – dnes je už takmer nemožné, aby ste z hľadiska stavebného zákona nepotrebovali pri čomkoľvek bud'

stavebné povolenie alebo aspoň súhlasné stanovisko obce. Preto naozaj všetkým odporúčame, aby pred akoukoľvek stavebnou činnosťou navštívili jej kanceláriu a zistili, za akých podmienok môžu realizovať stavbu alebo stavebné či terénne úpravy.)

V poslednom období stále viac a viac času venuje rôznym podnetom, ktoré majú iný ako stavebný charakter, aj keď so stavbami úzko súvisia. Sú to rôzne susedské spory ohľadne toho, čo sused urobil a nemal urobiť, čo neurobil a mal urobiť, ... A tak sa zvolávajú stavebné dohľady, vypisujú sa zápisnice, píše sa závery, posúvajú sa odvolania na nadriadený orgán, dávajú sa podnety na prokuratúru, a keď nedajú niekomu za pravdu ani nadriadené orgány, tak sa obec aj nadriadené orgány zažalujú... Kto chystá k takýmto prípadom dokumentáciu? Ak myslíte, že stavebný úrad, tak myslíte správne. Kto v prípade trestného oznámenia chodí na políciu a vysvetľuje všetko vyšetrovateľovi? Ak hádate, že stavebný úrad, hádate správne. Kto právnikovi obce v prípade súdneho sporu chystá dokumentáciu a vysvetľuje všetko v rámci prípadu? Ak tipujete, že stavebný úrad, tipujete správne. A tak by sa dalo pokračovať... Škoda, že toto všetko je častokrát len preto, že niekto nechce akceptovať, že záležitosť je podľa zákona v poriadku a chce, aby to bolo v poriadku podľa jeho vlastnej vôle. Verte mi, že Alenka Kostelná patrí k tým poctivcom, ktorí sa držia hesla - radšej všetko 3x premerať, až potom 1x strihať...

V rámci svojej kompetencie pripravuje rôzne stanoviská, informácie, vyjadrenia.

Popritom všetkom sa venuje aj inej – pre obec osožnej činnosti. Starosta obce sa so súhlasom obecného zastupiteľstva s vervou púšťa do prípravy projektov, aby sme sa v prípade vyhlásenia výziev dokázali zapojiť a získať financie pre obec. No a najlepšie ste pripravení, keď máte v rámci projektu právoplatné stavebné povolenie. Je síce pravda, že obec si sama seba stavby neschvaľuje, ale medzi obcami platí nepísané pravidlo, že všetko si pripravuje a píše daná obec sama a obec, ktorá je priradená ako príslušný stavebný úrad, všetko skontroluje a podpíše. Aj táto agenda patrí do náplne kolegyne, nech je prichystané všetko tip-top, aby sme v hanbe neostali...

Keďže v oblasti stavebníctva sú časté zmeny, kolegyňa sa musí priebežne dozvedelať. Našťastie patrí k ľuďom, ktorí nové veci prijímajú pomerne flexibilne a nemá problém s nabalovaním nových vedomostí na tie staré. Obdivujem na nej, že keď niečo nevie, bez problémov to prizná, ale tiež hneď ide tvrdohlavo po informáciách a nepoľaví, kým nedospeje k riešeniu.

Obec Drietoma je obcou, na ktorej jej záleží a chce byť jej užitočnou súčasťou.

Prečo neobetovať kúsok svojho voľného času pre obec?

Keďže sa v apríli oslavuje Deň ZEME, tak sa dňa 6.4.2019 naša obec dala do veľkého jarného upratovania. Nie všetkým, ktorí chceli svojou troškou prispieť ku skrášľovaniu našej obce, tento termín vyhovoval, a tak si vo svojich nabitých kalendároch našli iný termín, kedy sa rozhodli zveľaďovať našu obec. Jedným z nich bol aj náš bývalý spoluobčan Miloš Čakloš, toho času občan Ivanoviec. V pekný sobotný slnečný deň sa podujal z vlastnej iniciatívy, že natrie všetky „staré“ studne v obci, nakoľko sa na nich podpísal zub času a všetky boli skorodované. Studne sú teraz krásnym doplnkom našej obce a historickou pamiatkou a spomienkou na staré časy, keď ešte v obci nefungoval vodovod. Týmto sa chceme pánovi Čaklošovi v mene obce poďakovať. Aj napriek tomu, že svoj voľný čas môže tráviť iným spôsobom, stále je srdcom oddaný svojej rodnej obci, čo už preukázal stovkami dobrých skutkov, ktoré pre obec vykonal.

Chcem, aby ste aj vy boli tam, kde som (bol) aj ja...

Staré latinské príslovie „Repetitio – Mater Sapientiae“ (Opakovanie – Matka Múdrosti) nám pripomína, že vždy je opakovanie niečím múdрым a obohacujúcim. Dňa 2.5.2019 sa preto naša farnosť vybrala na púť do Svätej Zeme, aby sme si znova sprítomnili miesta, na ktorých žil a pôsobil Pán Ježiš.

Po príchode do Betlehema sme sa ubytovali v hoteli a po niekoľkých hodinách spánku sme začali našu púť v Betfage, mieste, odkiaľ Pán Ježiš začal svoj slávnostný vstup do Jeruzalema pred Veľkou nocou. Mali sme pred sebou nádhernú scenériu Jeruzalema, ku ktorému sme pomaly kráčali, presne tak, ako kráčal Pán Ježiš. Cestou sme sa zastavili v bazilike v Getsemani. Potom sme prešli do dedinky Ain-Karim – miesta, kde Panna Mária navštívila svoju príbuznú Alžbetu, keď boli obe v požehnanom stave.

Na druhý deň sme navštívili Pole pastierov, miesto, kde anjel zobudil pastierov, aby sa prišli pokloniť novonarodenému Dieťaťu Ježišovi. Potom naše kroky smerovali k Bazilike Narodenia Pána – na miesto, kde sa narodil Ježiš Kristus – v Betleheme.

Na ďalší deň naše kroky smerovali do Galilei na horu Tábor, kde sa Pán Ježiš premenil pred svojimi apoštolmi. Tam sme sa stretli aj s inými skupinami slovenských pútnikov, ktorí navštívili Svätú Zem v rovnakom čase ako my. Keďže hora Tábor je oproti mestu Nazaret, zostúpili sme a vystúpili do tohto mesta, kde Pán Ježiš prežil svoje detstvo a mladosť. V Nazarete nás privítala nádherná Bazilika Zvestovania Pána, okolo ktorej je veľké množstvo tabúl, na ktorých je vyobrazená Panna Mária podľa predstáv jednotlivých národov celého sveta. Chrám, ktorý je moderný a na prvý pohľad prázdny, nás prekvapil svojou architektúrou, ktorá má jediný cieľ: previesť chrámom každého pútnika k jaskyni, kde sa odohralo Zvestovanie. Nápis na obetnom stole v malej jaskyni „VERBUM CARO HIC FACTUM EST“ nám pripomína, že tu sa Slovo stalo Telom.

Po návšteve baziliky Zvestovania Pána sme ešte navštívili kostol sv. Jozefa, ktorý je v susedstve s touto bazilikou. V podzemí tohto kostola je dom, v ktorom žil a pracoval sv. Jozef s Pannou Máriou a Dieťaťom Ježišom.

Na štvrtý deň sme zavčas ráno v mestečku Tiberias nastúpili na loďku, ktorá nás zaviezla na Genezaretské jazero (Tiberiadske more), kde sme si sprítomnili chvíle, keď Pán Ježiš na tomto jazere urobil mnoho zázrakov (zázračný rybolov, utíšenie búrky na mori, chodenie po vode, nasýtenie hladných zástupov). Potom sme prešli ku kostolu, ktorý je postavený na malom vršku, kde Pán Ježiš povedal svoje blahoslavenstvá. Hora Blahoslavenstiev je veľmi blízko miesta, ktoré sa volá Primát sv. Petra. Tu Pán Ježiš slúbil Petrovi, že bude hlavou Cirkvi. Potom naše kroky smerovali do Kafarnauma, kde sme navštívili kostol sv. Petra a kafarnaumskú synagógu a nakoniec sme zjedli rybu sv. Petra. Ešte v ten deň sme sa vrátili do Betlehema cez vyprahnutú a na prvý pohľad mŕtvu púšť.

Ďalší deň sme strávili celý v Jeruzaleme. Zavčas ráno sme sa vybrali do Baziliky Svätého Hrobu. Nečakali sme dlho - asi 1,5 hod - (bežne sa čaká 3 a viac hodín), kým sme sa dostali k miestu, ktoré je najsvätejšie pre všetkých kresťanov na celom svete – hrob Pána Ježiša. Pre veľké zástupy každý z nás mohol na tomto mieste zotrvať naozaj len pár sekúnd a potom sme v rámci baziliky vystúpili na poschodie, na ktorom je Golgota – Kalvária, miesto, kde bol Pán Ježiš ukrižovaný. Zaujímavosťou je, že vedci na toto miesto umiestnili citlivý seizmologický prístroj, ktorý zaznamenáva neustálu aktivitu skaly. Skala sa neustále chveje. Z baziliky Svätého Hrobu sme sa presunuli po krížovej ceste (Via Crucis) do Pretória (vládný palác Pontského Piláta), kde bol Pán Ježiš odsúdený, zbičovaný a kde začala jeho krížová cesta. Potom sme navštívili Múr nárekov, najsvätejšie miesto pre židovský národ. Je to jediný pozostatok opevnenia zo slávneho Šalamúnovho chrámu. Niektoré bloky kameňov vážia od 10 do 100 ton. Doteraz nepochopíme, ako Herodes mohol vybudovať niečo podobné. Nasledovala prehliadka starého mesta Jeruzalem. Počas prehliadky starého mesta sme stretli slávneho amerického herca Morgana Freemana, ktorý natáčal dokument o Svätej Zemi. Pri návšteve Jeruzalema sme nemohli vynechať ani miesto, kde sa odohrala Posledná večera - Večeradlo, kde sme zaspievali pieseň, ktorú nám však nedovolil dokončiť izraelský vojak. Na tomto mieste slávil Pán Ježiš prvú sv. omšu, ustanovil Eucharistiu, ustanovil sviatosť kňazstva a dal príkaz lásky. Neskôr sa tu odohrala prvá birmovka – Turíce. Pri Večeradle je kostol, ktorý sa volá Dormitórium, miesto, kde usnula Panna Mária.

Predposledný deň sme navštívili Betánii, miesto, kde bol vzkriesený Lazar. Potom sme z diaľky navštívili pravoslávny kláštor v púšti, zostúpili sme do nadmorskej výšky (Sea Level) 0 m.n.m. a pri rieke Jordán sme si obnovili naše krstné sľuby. Na druhej strane rieky Jordán sme už mohli vidieť Jordánsko. Pred nami bolo ešte mesto Jericho, ktoré je najstarším mestom na svete. Hora Pokušení bola naozaj pustým a horúcim miestom plným bezútešných skál. Nasledovalo veľmi príjemné osvieženie v Mŕtvom mori (-417 m.p.m.) Je to najnižšie položené miesto na svete. Tu bol výborným plavcom každý jeden z nás, pretože bez najmenšieho pohybu sme si mohli čítať noviny na morskej hladine. Kto nezažije, neuverí!

Posledný deň sme sa rozlúčili s Betlehemom a cestou na letisko sme navštívili Abu Ghosh, ktoré je pre nás známejšie ako Emauzy. Potom letisko Ben Gurion, kde sme absolvovali znova nekonečné prehliadky a výsluchy, až sme sa konečne dostali do lietadla, ktoré nás priviezlo domov.

Hovorí sa, že Turínske plátno je 5. Evanjelium. Rovnako môžeme nazvať takto aj Svätú Zem. Na vlastné oči sme videli miesta, kde žil, chodil a pôsobil Pán Ježiš, čo bolo neopakovateľnou inšpiráciou pre prehĺbenie viery každého z nás.

Ak nám skúsenosť mnohých generácií hovorí, že lepšie raz vidieť ako 100-krát počuť, tak v prípade Svätej Zeme je to absolútna pravda.

Ďakujem nášmu sprievodcovi o. Martinovi Mojžišovi, cestovnej kancelárii Awertour a každému pútnikovi za nádhernú púť, ktorú sme mohli v tomto roku spoločne prežiť.

-ICLic Peter Korenčiak, rím.-katol. Farár-

Žijú medzi nami ...

V tomto roku sme si pripomenuli výročie založenia najväčšej humanitárnej organizácie Čechov a Slovákov – vznik Československého Červeného kríža / ČSČK/. Od založenia ČSČK, priameho predchodcu Slovenského Červeného kríža, uplynulo 6. februára už 100 rokov. V tento pamätný deň v roku 1919 Tomáš Garrigue Masaryk, prezident Československej republiky, súhlasil so založením ČSČK a za prvú predsedníčku vymenoval Alicu Masarykovú. Pri tejto príležitosti sme zaklopali na dvere domu pani **Anny Hlístovej**, ktorá sa dlhé roky venuje humanitárnej a charitatívnej činnosti v našej obci a položili sme jej zopár otázok.

Sto rokov je veľký historický míľnik nielen v živote človeka, ale i v činnosti akejkoľvek organizácie. Preto si poďme spolu trošku zaspomínať! Kedy vznikla naša miestna organizácia ČSČK a kto bol jej prvým predsedom?

Miestna organizácia ČSČK v našej obci vznikla v roku 1954. Jej zakladajúcimi členkami boli pani učiteľka Fejerová, zdravotná sestra Panenkova, pani Bednáriková a pôrodná asistentka pani Blažejová. Obrovskú zásluhu na jej vzniku má i pán MUDr. Baláž, ktorý v tom čase pracoval v trenčianskej nemocnici a plne podporoval menované zakladajúce členky v ich snahe založiť miestnu organizáciu. Postupne sa organizácia rozrastala o ďalších členov, ktorí sa snažili vniesť do života myšlienku spoluzakladateľa Medzinárodného Červeného kríža, švajčiarskeho obchodníka Henryho Dunanta, aktívneho účastníka prvej svetovej vojny: „Pomôcť ľuďom v núdzi, nešťastí – založenie Červeného kríža.“ Prvou predsedníčkou sa stala pani Ilona Bečárová.

Ako ste sa Vy dostali k tejto ušľachtilej práci?

Moja krstná mama, Emília Reháková, bola pokladníčkou miestnej organizácie. Členovia sa veľmi dobre poznali, mali medzi sebou vytvorené veľmi dobré priateľské vzťahy. Často sa navzájom navštevovali a pomáhali nielen občanom odkázaným na pomoc iných, ale pomáhali si medzi sebou navzájom. Ja som krstnú mamu často navštevovala. Stal sa zo mňa tichý pozorovateľ ich práce. Neskôr som začala krstnej mame pomáhať s účtovníckou agendou miestnej organizácie. Keď mi v roku 1966 ponúkli miesto predsedníčky v tejto organizácii, neváhala som, pretože práca s ľuďmi sa mi veľmi páčila. Moje prvé kroky v úlohe predsedníčky však boli dosť náročné, lebo nám chýbali peniaze na bezproblémový chod organizácie. V tom období nebol ešte v obci obvodný lekár, preto členovia našej organizácie poskytovali prvú pomoc našim občanom pri drobných úrazoch a zraneniach. Z tohto dôvodu sme potrebovali finančné prostriedky na nákup liekov, obväzového materiálu a vybavenie lekárníček. Peniaze sme získavali rôznymi spôsobmi. Aktívne sme sa zúčastňovali brigád na miestnom roľníckom družstve a organizovali sme dedinské zábavy. Okrem toho sme robili finančné a potravinové zbierky pre ľudí v hmotnej núdzi, pomáhali sme ľuďom so zdravotným postihnutím. Ešte i dnes sa mi v pamäti vybavujú spomienky na obdobie, kedy sme zorganizovali veľkú finančnú zbierku na dostavbu zdravotného strediska v našej obci.

Keď sa povie Slovenský Červený kríž, takmer každému sa v mysli vybaví darcovstvo krvi. Aké máte Vy skúsenosti s touto humanitárnou činnosťou?

80. a 90. roky dvadsiateho storočia sa i do kroniky našej organizácie zapísali ako „roky obrovského rozmachu darcovstva krvi“. Naša miestna organizácia raz do roka organizovala hromadný odber krvi do transfúznej stanice v Trenčíne. Vždy sa prihlásilo okolo 50 až 60 ľudí, ktorí boli ochotní nezištne darovať svoju vlastnú krv a pomôcť tak iným ľuďom. A my sme sa im za túto činnosť odmeňovali spoločenskými posedeniami organizovanými pre mnohonásobných darcov krvi. I ja sama som držiteľkou zlatej Jánskej plakety. Tak ako plynul čas, ochotných darcov krvi ubúdalo. Z tohto dôvodu už v súčasnosti neorganizujeme hromadné odbery krvi, ale raz za rok chodí do našej obce pojazdná transfúzna jednotka.

V dnešnej uponáhľanej dobe je veľa starých ľudí odkázaných na pomoc druhých. Preto je jednou z prvoradých úloh SČK pomoc takýmto ľuďom. Ako sa sociálna činnosť vašej organizácie realizuje v našej obci?

V minulosti naši členovia navštevovali starých obyvateľov obce, ktorí boli umiestnení v sociálnych zariadeniach, napr. v Kostolnej-Zárieči. Pri týchto návštevách a rozhovoroch s týmito ľuďmi sa vo mne zrodila myšlienka založiť denný stacionár v našej obci, pretože títo ľudia sa nestážovali na nedostatok jedla či peňazí, ale takmer každý hovoril o tom, aká je samota zlá a otupná. Myšlienka sa postupne stala realitou a v našej obci skutočne začal fungovať denný stacionár pre starších osamotených ľudí, ktorí si tu čínorodou tvorivou prácou vyplňali svoj voľný čas. Aká to bola práca? Venovali sme sa ručným prácam, vyrábali sme vianočné a veľkonočné ozdoby, ktoré sa potom predávali na vianočných trhoch v našej obci. Popritom sme spomínali na zlaté časy našej mladosti. Chvilu pri týchto činnostiach sme si vyplňali spevom a rozprávaním vtipných príbehov z našich životov. Od roku 2017 denný stacionár nahradilo sociálne zariadenie Slnečný lúč. Taktiež sme zabezpečovali rozvoz stravy starším občanom a niektoré naše členky navštevovali zdravotne postihnutých ľudí u nich doma a pomáhali im rôznymi spôsobmi podľa ich potreby.

Okrem pomoci starším a zdravotne postihnutým ľuďom sme pomáhali i rodinám s malými deťmi, ktoré sa ocitli v hmotnej núdzi. Mojou srdcovou záležitosťou bola pomoc rodine Bilčíkovej, Kopúňovej a Drietomskej.

Aký je Váš najkrajší zážitok vo funkcii predsedníčky MO SČK?

Tých je strašne veľa. Nedá sa vyzdvihnúť alebo spomenúť len jeden. Vždy mi však dobre padne, keď ma ľudia stretnú v obci a poďakujú mi za poskytnutú pomoc. Tento pocit by som dopriala každému. Nenahradí ho žiadna finančná odmena.

Už sme spomenuli sociálnu činnosť vašej organizácie. Robíte ešte niečo iné v súčasnosti?

Áno. Okrem iných aktivít organizujeme zdravotnícke prednášky na tému Zdravá výživa, Srdcovo-cievne ochorenia, Mikropky v našej strave a mnohé iné zaujímavé zdravotnícke témy. Pri ich organizovaní máme na pamäti motto: „Veď zdravie nie je všetko, ale bez zdravia je všetko nanič.“ Želala by som si, aby i naši spoluobčania pri ich každodenných starostiach a životnom zhone mali na pamäti tento citát a mysleli na svoje zdravie.

A my Vám zase prajeme veľa pevného zdravia a síl vo Vašej ďalšej užitočnej a ušľachtilej činnosti.

Za rozhovor ďakuje

-Mgr. Daniela Špačková-

Kamenné jubileum

Dňa 15. 5. 2019 krásne jubileum – 65 rokov spoločného života – oslávili pani **Emília a Jozef Pilkoví**. Toto jubileum sa nazýva *kamennou svadbou* a ako poznamenal aj pán farár počas svätej omše, na ktorej sme boli svedkami obnovenia ich manželského sľubu, je to práve preto, že vzťah dvoch ľudí tento dlhý čas preveril zo všetkých strán a takýto vzťah je pevný ako skala. Keď sme sa ich pýtali na manželstvo, zhrnuli ho do krátkej a výstižnej vety: „Všelijako bolo, ale zle nebolo.“ A pritom ich život skúšal kadečím. Pani Emília sa narodila v Melčiciach a už ako 4-ročná sa musela vyrovnávať s ťažkou

životnou skúškou, keď jej zomrel otec a mama sa s deťmi vrátila do rodnej Drietomy. Čas dospievania život obidvoch jubilantov ovplyvnila udalosť druhej svetovej vojny a dobre si pamätajú napríklad na nedostatok všetkého počas vojnového obdobia i po ňom, na ukrývanie počas prechodu frontu cez Drietomu či na pocit bezmocnosti pri pohľade na zničené domy. Napriek tomu na krásy a radosti života nezanevrelí. Mladí ľudia radi vyhľadávali príležitosti k zábave, pani Emília nám s iskrou v oku rozprávala, ako s kamarátkami chodila na zábavy do celého okolia. Takže keď sa pán Jozef zakukal do pani Emílie, určite mal nejakých konkurentov, ale nedal jej pokoj a oplátilo sa – ako hovorí pani Emília: „Nakoniec to všetko dobre dopadlo.“ Svoj svadobný deň majú stále v živjej pamäti aj vďaka tomu, že napriek májovému termínu bola veľká zima a pani Emília musela byť zababušená do babkinho vlniaka (čo sa jej zrejme ako májovej neveste nepáčilo). A tak boli od roku 1954 už na všetko dvaja. Pracovití manželia bývali v skromných podmienkach u rodičov pána Jozefa, potom si postavili vlastné bývanie a už viac ako 50 rokov v ňom bývajú. Vychovali dve dcéry Martu a Emíliu a syna Jozefa a dnes sa tešia z ďalšej generácie potomstva. Všetci im želáme ešte veľa lásky, šťastia, porozumenia, rodinnej pohody a nech im zdravie slúži aspoň tak, ako doteraz.

(mh)

Seniori športovali

Dňa 26. júna t.r. Okresná organizácia spolu s Krajskou organizáciou JDS uskutočnili **Krajský športový deň seniorov**. Toto podujatie sa konalo v športovom areáli 9.ZŠ v Trenčíne - Juh. Naša organizácia nezostala bokom. Za JDS Drietoma boli nominovaní naši seniori – za ženy Oľga Miklášová, Emília Špačková, Helena Kotrhová a Anna Ožvaldová; za mužov reprezentovali Dušan Pelech, Vladimír Pelech, Jaroslav Brlej, Ján Fabian, Štefan Potoček a Ján Blaško.

Športových hier sa zúčastnilo okolo 180 seniorov z Trenčína, Nového Mesta nad Váhom, Dubnice, Ilavy, Prievidze a Bánoviec nad Bebravou. Ženy súťažili v 2 kategóriách do 69 rokov a od 70 rokov v disciplínach: beh na 50 m, hod plnou loptou, hod váľkom, hod granátom na cieľ, hod kriketovou loptičkou, hod na basketbalový kôš, streľba zo vzduchovky, stolný tenis a petang. Muži súťažili v 2 kategóriách do 69 rokov a od 70 rokov v disciplínach: beh na 60 m, beh na 250 m, hod ťažkou loptou (2 kg), vrh guľou 4kg a 2kg, hod granátom na cieľ, hod kriketkou do dialky, kop na malú bránu, hod na basketbalový kôš, streľba zo vzduchovky, stolný tenis a petang. Športovci za svoje výkony boli ocenení zlatými, striebornými a bronzovými medailami. A ako sme obstáli my? V silnej konkurencii športovcov – dôchodcov viac ako dobre. Máme 3 zlaté medaily: Oľga Miklášová za hod na basketbalový kôš, Emília Špačková za hod váľkom a Helena Kotrhová za beh na 50 m a 2 strieborné medaily: Anna Ožvaldová za hod kriketovou loptičkou a Ján Blaško v disciplíne kop na malú bránu.

Celý športový deň sa niesol v skvelej atmosfére slnečného dňa. Najlepších jednotlivcov pozývajú na Celoslovenské športové hry do Liptovského Mikuláša. Celé podujatie zahájil i zhodnotil predseda OO JDS v Trenčíne Ing. Ján Skyba.

Za skvelú reprezentáciu ZO JDS Drietoma všetkým zúčastneným ďakujem.

-Mgr. Dušan Medvecký, predseda ZO JDS Drietoma

Celonárodná spomienková slávnosť na Bradle

Od tragickej smrti Milana Rastislava Štefánika prešlo 100 rokov. Dňa 4. mája 2019 sa konali v kraji pod Bradlom spomienkové oslavy. K mohyle Štefánika sa počas osláv snažili dostať tisíce ľudí, medzi nimi i skupina členov Jednoty dôchodcov Slovenska z Drietomy. Doobeda sme sa zúčastnili na spomienkových Službách Božích v evanjelickom kostole v Košariskách, kde bol M. R. Štefánik pokrstený. Spomienka bola dojemná a dôstojná. V Brezovej pod Bradlom sme si prezreli Legiovlak, ktorý sa skladá zo 14 zrekonštruovaných vagónov. Vo vagónoch sme videli postavy legionárov v dobových uniformách, rôzne exponáty, fotografie. Zaujal vagón poľnej pošty, zdravotnícky, krajčírsky, kováčsky a iné. Utvorili sme si obraz, akými vlakmi sa v rokoch 1918 - 1920 prepravovali československí legionári po Transsibírskej magistrále. Autobusom

sme sa vyviezli na parkovisko asi 2 km pred Bradlom a potom pešo pokračovali k mohyle, kde sa konali oslavy. Ohromil nás prelet stíhačiek a dopravných lietadiel nad mohylou a 20 delostreleckých sálv, po ktorých sa triasla zem. Na mohyle vystúpili s prejavmi slovenskí politici i zahraniční hostia. Zelená farba vlajok a tričiek Kotlebovcov však na nás nepôsobila upokojujúco. Oslavy ukončil prelet vojenských vrtulníkov a zoskok parašutistov s vlajkami s portrétom Štefánika. Po oslavách na Bradle sme sa ešte vrátili do Košarísk, aby sme si pozreli Múzeum M.R.Štefánika. Múzeum sa nachádza v bývalej evanjelickej fare, kde Štefánik vyrastal. Veľmi milo nás prekvapil sprievodca po múzeu, v elegantnom kostýme s vychádzkovou paličkou a s klobúkom na hlave – Štefánik osobne. PhDr. Marián Imrišek, lektor prehliadky, nám rozprával Štefánikov osud v 1. osobe. Videli sme veľa exponátov - osobné veci, kúzelnícke predmety, lekárníčku, žehličku, fotografie, mapy. Dozvedeli sme sa o jeho vedeckej práci, o cestovaní, o záľubách, o láskach, o práci pre národ. V poslednej miestnosti lektor prehovoril o leteckom nešťastí, pri ktorom zahynul a prečítal list, ktorý Štefánik adresoval svojej láske a snúbenici Giuliane Benzoni. Celá prehliadka múzea bol veľmi silný citový zážitok.

-Katarína Foldynová-

Kreatívni škôlkári

V tomto školskom roku sme po prvý krát zaradili do nášho programu návštevu kreatívneho centra v Trenčíne - KreaTivO. Deti sú prirodzenými stavitelmi a vďaka obľúbenej stavebnici LEGO® sa oboznámili s rôznymi témami, ako sú vesmír, lunapark, morský svet, rozprávky a pod. Pre nás si úžasné pani animátorky prichystali blízku tému - zvieratká a konkrétne sme sa zamerali na slona. Prezreli sme si zaujímavú prezentáciu, vypočuli pútavé rozprávanie, vyskúšali na vlastnej koži, ako sa slony ochladzujú ušami a nakoniec sme sa pustili do stavby vlastného slona. Rozdelili sme sa do štyroch skupín, pričom v každej bola i dospelá pomocníčka. Tá dohliadala, aby sa deti presne držali návodu a sloník sa vydaril. Počas lámania hlavičiek a spájania jednotlivých stavebníc do jedného celku si deti medzi sebou pomáhali, veselo štebotali a celkom zmazali hranicu medzi učením a hrou. Každá skupinka si postavila svojho krásneho sloníka a získala sladkú odmenu. Pre deti však bolo omnoho cennejšie, že si ešte na záver našej návštevy mohli voľne popozerať, vyskúšať a vyhrať sa v príjemnom prostredí kreatívneho centra. Všetkým vrelo odporúčame! A my sa už teraz tešíme na ďalšiu návštevu.

-učiteľky MŠ-

Návšteva Leteckého múzea

Naši predškoláci prežili 6. júna 2019 nezabudnuteľný deň plný zážitkov v Leteckom múzeu trenčianskeho letiska. Cestovali sme autobusom, ktorý nám zabezpečil skvelý sponzor, za čo mu veľmi ďakujeme.

Prvotné pocity boli pre deti niečím výnimočným, pre väčšinu to bol ich prvý zážitok z návštevy letiska a možnosti uvidieť a dotknúť sa skutočných lietadiel. Pri vstupe do múzea nás privítal veľmi milý sprievodca, ktorý je pilotom a inštruktorom malých lietadiel. Deti mali možnosť uvidieť modely starých lietadiel, nové lietadlá a dokonca výnimočné športové lietadlo, ktoré je vraj jediný kus na svete. Samozrejme, že im bol umožnený vstup do každého lietadla a možnosť vyskúšať si aj riadenie, čo bolo pre nich neskutočným zážitkom. Pán sprievodca deťom o každom lietadle niečo zaujímavé porozprával. Deti mali množstvo otázok, všetko ich zaujímalo, nevedeli, čo skôr obzerať, na čo sa skôr spýtať. Na záver pre nás pripravil ešte jedno veľké prekvapenie. Zaviedol nás do simulátora lietania, kde sme mali všetci možnosť prežiť pocity akoby zo skutočného letu lietadlom. A to dokonca priamo z kokpitu pilota. Deti, ktoré našli odvahu, si mohli „pilotovať“ veľkého dopravného lietadla sami vyskúšať. Pri odchode sme poďakovali za všetky zážitky, o ktoré počas našej návštevy múzea naozaj nebola núdza.

Deti odchádzali s množstvom príjemných a výnimočných pocitov, ktoré ešte veľmi dlho doznievali v ich šťastných a rozšírených očiach. Popoludní, keď si deti oddýchlili po namáhavom dni, rozprávali a kreslili svoje najkrajšie zážitky z návštevy leteckého múzea.

-MŠ-

Tretiaci v škole v prírode 13. máj - 17. máj 2019

Ako bolo? Fantasticky!!!

Rekreačné stredisko TESÁRE (Jacovce pri Topolčanoch) už roky spolupracuje s cestovnou kanceláriou Slniečko. My sme sa rozhodli, že vyskúšame. Niektoré deti z našej školy tu boli v letnom tábore a veľmi si chválili. Privítal nás krásny areál v lesnom prostredí, v ktorom nechýbalo veľké multifunkčné ihrisko, amfiteáter, jazierko, opekanisko, oddychové trávniky, hojdačky, atletická dráha a bazén s toboganom. Bývali sme v ubytovni, ktorá dýchala čistotou, novými kúpeľňami a sociálnymi zariadeniami. Ješť sme chodili do 50 metrov vzdialenej jedálne. Panie kuchárky nás vítali s úsmevom a chutným jedlom. Na raňajky si deti mohli vybrať z trojakej ponuky. Počasie nám tento rok nevyšlo, ale aspoň vo štvrtok sme si užili jeden deň bez dažďa a so slniečkom.

V dopoludňajších hodinách sme sa venovali učeniu. Zopakovali sme si niečo z matematiky a niečo zo slovenského jazyka a stihli sme prečítať jednu mimočítankovú knihu. Popri učivu sme si písali krátky denník z nášho pobytu. Po obede a prestávke na oddych nás čakal od 14.00 do 21.00 animačný program. Program viedla hlavná animátorka Kladka, ktorej pomáhalo ešte 7 animátoriek. Náš animačný program mal názov Zachráňme planétu ZEM. Bol plný zábavy, kvízov, hudby, tanca, súťaží a športu. V škole v prírode boli s nami aj tretiaci z Novej Dubnice a siedmci zo Senice. Škoda, že čas tak rýchlo letí a naša škola v prírode je už minulosťou. Zostanú nám však krásne fotky a veselé spomienky a trička, ktoré nám venovala CK Slniečko. Panie učiteľky Monika a Majka z tretích ročníkov a zdravotníčka Gabika prežili pekný týždeň s 28 deťmi, na ktorých tvárach bolo vidieť, že sa im páčilo a zároveň, že sa už tešia domov na svojich najbližších. Hlavným cieľom školy v prírode je upevniť triedny kolektív, spoznať nových kamarátov a hlavne zistiť, akí šikovní žiaci sú medzi tretiakmi, ako vedľa spolu súťažiť, zabávať sa, tešiť sa. Tento sa nám splniť podarilo.

-Monika a Majka, triedne učiteľky-

Vynášanie Moreny; Kvetná nedeľa a spievanie na Dura

Toto sú tradície, ktoré patria do nášho regiónu. Patria k pohanským zvykom, ktoré tradovali staršie dievčatá. Morena – bohyňa zimy symbolizovala zimu, smrť, choroby. Preto ju dievky na Smrtnú nedeľu hádzali do potoka, aby ju voda odniesla preč. Nasledujúca nedeľa bola Kvetná. Zase sa dievky stretli, zaspievali, vítali jar s halúzkami bahniatok. V podvečer pred Jurajom sa stretávali v skupinkách na rôznych miestach a spievali tzv. Durské piesne,

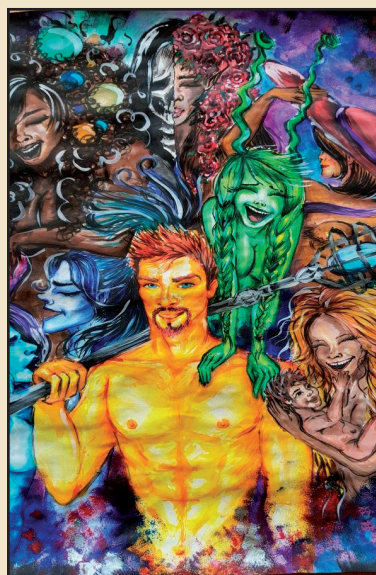
napr. „Duro, Duričko, otvor políčko“ alebo „Sedí Duro na plote“. Takéto spievanie bolo častokrát prekrikovaním alebo volaním z jedného konca dediny na druhý a končieval spievaním rôznych ľudových piesní.

Speváčky z DFS Nezábudky takýto program predstavili 12. mája 2019 na Deň matiek v kultúrnom dome v Drietome a 19. mája 2019 na Mierovom námestí v Trenčíne.

Vynášanie Moreny sa traduje aj v našej škole. Tento rok bolo v réžii DFS Nezábudky. Konkrétne speváčky niesli Morenu so spevom a v krojoch v piatok po Smrtnej nedeľi v sprievode niektorých tried z 1. stupňa. Na dolnom konci zaspievali VYNÁŠANIE MORENY, odriekli ľudovú povedačku a hodili Morenu s výskaním do Drietomice. Jar sa mohla začať!

-Monika Spačková-

Výchova umením

V mesiaci február žiaci ZŠ v Drietome upriamujú svoju pozornosť, fantáziu a doteraz získané vedomosti téme vesmír. Nie vo forme prezentácií či referátov, ale výtvarnému poňatiu a stvárneniu tohto magického a stále dostatočne neprebádaného priestoru. V školskom kole súťaže Vesmír očami detí 2019 sa absolútnou víťazkou stala Vanessa Bečárová (9.A).

Vanesska nás neustále prekvapuje svojím umeleckým talentom a nadaním nielen vo výtvarnom umení, ale aj v tanečnom, recitačnom, hudobnom či dramatickom. Svoju výtvarnú prácu nazvala: Vesmír inak. K svojej výtvarnej práci napísala: „Vieme, že k našej slnečnej sústave neodmysliteľne patrí aj Slnko a osem planét. Vieme, aký je tvar a farba týchto vesmírnych telies, nielen z učebnice geografie pre 5. ročník, ale hlavne z neustálych bádaní a výskumov vesmírneho priestoru. A tak som veľmi túžila v rámci školského kola celoslovenskej súťaže Vesmír očami detí výtvarne stvárniť a zamyslieť sa nad tým, ako by asi mohli vyzeráť planéty a Slnko, keby ich predstavovali - tak ako v bájach - bohovia či polobohovia. V mojej výtvarnej práci určite mnohých upúta osem portrétov a jedna polofigúra. Čo stvárnajú? Čo symbolizujú? Slnko, ako najväčšiu hviezdu vo vesmíre, predstavuje modrooký muž so žltou pokožkou. Symboly ôsmich planét vo mne evokovali portréty mladých žien vznášajúcich sa okolo Slnka.“

-ZŠ s MŠ-

Deň detskej radosti

Oslava Dňa detí sa konala v nedeľu 2. júna 2019 na futbalovom ihrisku. Osvedčený formát z predchádzajúcich rokov sme obmenili, doplnili a oslava sa popoludní o 15. hodine mohla začať. Pri registrácii deti dostali kartičky, kde v rámci svojej vekovej kategórie po splnení úloh dostali pečiatky a po ich nazbieraní dostali medailu a sladkú odmenu. V rámci týchto úloh deti dokazovali svoju šikovnosť pri rôznych hrách zameraných na skákanie, preskakovanie či hádzanie. Ako sme skonštatovali, pre niektoré deti sme mohli vymyslieť niečo náročnejšie – ledva sme ich zaregistrovali, o chvíľu sme ich už mali späť aj s vyplnenou kartičkou. Ďalej sa deti zabávali na špeciálnych súťažných stanovištiach, kde dokazovali svoju šikovnosť, vytrvalosť a pozornosť – či už šlo o skákanie cez švihadlo, párový slalom pomedzi kužele s pridržívaním balónika naplneného vodou, jedenie keksíkov zavesených na lanku bez pomoci rúk či najmodernejšej disciplíny,

ktorá deti bavila asi najviac - hod mobilom. V rámci týchto súťaží boli deti opäť v rámci vekových kategórií hodnotené a najlepšie boli odmenené peknými cenami. Veľký záujem bol o tradičné atrakcie – maľovanie na tvár, vozenie na koni, bublifukový svet a koberec plný hračiek pre malých ležúňov. Previerkou našej chuti oslavovať bola krátka búrková prehánka okolo 16. hodiny, našťastie sme sa všetci pomestili pod zastrešené priestory na ihrisku a keď po daždi opäť vyšlo slnko, všetci pokračovali v hraní a zabávaní sa. O 17. hodine sa deti usadili na lavičky pred pódium, pozorne sledovali príbeh Guliverov denník v podaní dvoch šikovných hercov z Banskej Bystrice, a keď bolo treba, s nadšením sa do deja zapojili. Počas celého popoludnia sa nezastavili ani rodičia so ZRŠ, ktorí zastrešili výčap a šikovné kuchárky z Jednoty dôchodcov Slovenska, ktoré až do odchodu posledných hostí trpezlivo a neúnavne pripravovali úžasné, ľahučké a veľmi chutné langoše, za čo im patrí naša vďaka. Rovnako patrí poďakovanie všetkým dobrovoľníkom, ktorých pre túto myšlienku nadchla predsedkyňa kultúrnej komisie Vladimíra Barišová a ktorí sa zapojili do organizácie a pripravili pre 120 zaregistrovaných detí krásne popoludnie.

(mh)

Velkonočné tradície v podaní mládencov

Velká noc je odpradávná symbolom prebúdajúceho sa života, sily, vytrvalosti a plodnosti. Na Slovensku bola vždy Veľká noc bohatá na tradície a zvyky, cirkevné i ľudové. Cirkevné tradície sú spravidla súčasťou veľkonočných obradov – napríklad také zviazanie zvonov na zelený štvrtok – a preto im zánik nehrozí. No ľudové? Napríklad na zelený štvrtok – kto dnes doma na dvere stajní kolomažou alebo cesnakom robí kríž, aby chránil dobytok pred zlým? Niet doma stajní, ani dobytky. Niektoré však predsa v akej-takej forme pretrvávajú dodnes – napríklad na zelený štvrtok konzumácia zelených jedál ako žihľava, špenát, kel alebo čakanka. Ďalšie, ktoré pretrvávajú s istými modernými obmenami, sú šibačka a oblievačka. Vedeli ste, že pochádzajú z čias, kedy boli ženy pripodobňované k matke zemi a rôznymi úkonmi sa zabezpečovala ich sviežosť a plodnosť? Preto podľa tradície šibanie a oblievanie nemá ženu ponížiť, naopak, dotyk čerstvým, miazgou napučeným vrbovým prúťikom má na telo ženy preniesť, aby sa stala ohybnou, mladou,

krásnou a plodnou a preto sú ženy aj polievané studenou – “živou” vodou. V minulosti bolo vecou cti, aby mládenci neobišli ani jeden dom a aby v dedine neostalo nevykúpané a nevyšibané dievča. Kde sú tie časy? Toto bola otázka, ktorá nedala richtárovi spať. Teda zrejme dala, keďže sa priznal, že si ju kladol už niekoľko rokov, ale vždy sa v čase Veľkej noci objavila a vrtala a vrtala... Tento rok sa však táto otázka zavrtala do mysli viacerých „mládencov“ a keďže sú to muži činu, rozhodli sa niečo s tým urobiť. Doma pozhľadúvali a oprášili ľudové odevy, uplietli korbáče + jeden megakorbáč, v centrále (v istej nemenovanej firme pri družstve) vyzdobili vozík, na Veľkonočný pondelok vozík zapriahli k malému traktoríku, rozdali si úlohy – niekto šoféroval, niekto vyhrával, niekto dostal na starosť vedrá s vodou, niekto šibanie, niekto získanie stužiek na korbáče, niekto sa staral o výslužky a niekto s nevinne vyzerajúcim kukučom dostal úlohu vyvieť všetko ženské pokolenie z chalupy na dvor. Kto mal, nasadil na hlavu širák a podľho do dediny. Cestou sa zastavili v každom dvore, kde ženy či dievčatá poznali. A tak bolo na každej ulici veselá! Mládenci pred každou chalupou pekne zaspievali, každú dievku hojne pooblievali a tak akurát vyšibali – verte mi, ak by zdravie drietomských žien malo závisieť od dodržania tejto tradície, pán doktor Činčala by mohol skrátiť ordinačné hodiny aj o polovicu. A aby stihli obehnúť celú dedinu, tak sa všade len krátko pohostili, vodu pre ďalšie ženy načerpali a s veselou pesničkou na perách ďalej sa pobrali. A šli, až kým na samý koniec dediny nedošli.

(mh)

Životný príbeh drietomského mája

Vždy som bol krásny strom. Od malička som zápasil s rôznymi ohrozeniami: keď ma zasadili, bál som sa, že sa koreňmi nechytím v zemi... že kvôli mrazom neprežijem prvú zimu... že ma poškodia lesné tvory s rôznym počtom nôh alebo aj bez nich, ktoré sa pravidelne prehánali cez môj životný priestor. Obával som sa silného vetra, či ma nezlomí, kyslých dažďov, či ma neotrávia... A akoby to nestačilo, občas ste sa objavovali vy, ľudia, a brali ste niektorých z nás, lebo nás potrebujete na všetko možné – ako drevo na oheň, na výrobu predmetov, ktorým hovoríte nábytok, na výrobu tenkých bielych pásov, z ktorých robíte knihy, na výrobu všelijakých ďalších vecí... Ale jeden váš dôvod sa mi páči – koncom roka hľadáte najkrajších z nás, aby ste ešte zvýraznili našu krásu a navešali na nás svetlá, ozdoby, čokolády, sladkosti či perníky. Keďže som široko – ďaleko najväčší krásavec, vedel som, že je len otázkou času, kedy si po mňa niekto príde a určite budem ako vianočný stromček niekde uprostred veľkého priestoru okolo rôznych budov, prípadne v nejakom veľkom dome, kde všetci chodia meniť malé farebné papieriky alebo okrúhle kovové

kolieska za najrôznejšie predmety. Ale túto zimu – zase nič. Všetci ma obzerali, obchádzali, radili sa pri mne, zvažovali a napokon odišli. Prešlo pár mesiacov. Opäť sa objavili ľudia, obzerali si ma, obchádzali, radili a napokon ma zošli. Čo bláznia?! Teraz, keď je takmer leto?! Nakoniec ma použijú ako drevo na oheň... Ale čo som mohol robiť? Naložili ma na stroj s kolesami, a tak som len kukal, kam ma to vezú. Doviezli ma na veľkú zelenú plochu obkolesenú stromami. Osekali moje krásne najširšie spodné konáre, až som si pripadal ako nahý... Ale keď ma pripevnili k ďalšiemu stromu, z ktorého ostal len holý kmeň, uvedomil som si, že som nedopadol až tak zle... ešte stále som mohol byť pekný vianočný strom niekde vnútri v dome. Ako odsúdenec som ležal na podperách a s napätím som čakal, čo sa bude diať ďalej. A dialo sa. Bol tam človek, ktorý mi bol niečím sympatický, taký blízky... Všetci ho volali starosta, niektorí Jaro a zrejme je to veľký odborník, pretože o mne hovoril ako o najväčšom junákovi široko-ďaleko. Bude aj veľkým šéfom, všetkým hovoril, čo majú robiť a zdalo, že ho všetci poslúchajú. Ľudia, ktorým starosta hovoril dievky, začali na mňa dávať široké farebné pásy a mne sa to tak páčilo! Mal som stuhy na každom jednom konári, dokonca na vrcholci ich bolo tak veľa, že moje ihličie vôbec nebolo vidieť. Z nejakého čudného dôvodu na mňa starosta s ďalšími dvomi pomocníkmi pripevnil sklenú vec, ktorá bola naplnená priehľadnou bezfarebnou tekutinou. Škoda, že bola zatvorená, trochu by som si logol... Ľudí na ihrisku pribúdalo, stále viac sa okolo mňa motali najmä malí ľudia, ktorí chceli na mňa pripevniť aspoň jednu stuhu. Zrazu som započul krásny zvuk – vychádzal z trblietajúcich sa predmetov, ktoré držalo zopár ľudí v rukách a väčšina do nich fúkala. Dokonca niektorí začali hovoriť takým zvláštnym hlasom, ktorý pekne ladiť s tým krásnym zvukom... Ktosi pri mne poznamenal, že hudbu a spev Drietomanky je dobre počuť aj bez ozvučenia a že je to oveľa krajšie, keď hrajú na ploche medzi ľuďmi ako kdesi na pódiu. Vtom kmeň, o ktorý som bol priviazaný, uchopila taká čudná dlhá ruka pripevnená k veľkému autu a začala nás dvíhať. Napriek mojim obavám to bolo príjemné stúpanie a ja som sa dostal do výšky, v akej by som sa ako vianočný strom nikdy neocitol. Kmeň postavili do jamy, upevnili a keďže som cítil, že mi už žiadne hojďanie zo strany na stranu ani pád nehrozia, s pôžitkom som si vychutnával výhľad na celú dedinu. Vietor príjemne pofukoval pomedzi moje konáre i parádne farebné stuhy. O chvíľu prišiel dážď, ktorý zvlažil moje konáre a kým ja som si užíval toto osvieženie, všetci ľudia sa pred dažďom ukryli pod zastrešeným priestorom. Ale nerozišli sa, posadali si, rozprávali sa, občas dali k ústam malé nádoby a niečo do seba vliali alebo si z niečoho odhrýzovali. A nepochybujem, že sa všetci rozprávali najmä o tom, aký má Drietoma najkrajší máj.

(mh)

Červená modrá fialka

... to je názov drietomskej ľudovej piesne, ktorej dali chlapci z kapely Pell-Mell 59 nový šat.

V roku 2015, keď DFS Nezábudky oslavovali 15. výročie, vedúca súboru Mgr. Monika Spačková oslovila na spoluprácu výročného koncertu kapelu Pell-Mell 59. Chalani z kapely túto výzvu prijali a spoločne s Matúšom Husárom pripravili nové aranžmány na zopár ľudových piesní z nášho regiónu. Spoločné vystúpenie DFS Nezábudky a Pell-Mell 59 v Trenčianskej ODE (videozáznam z koncertu nájdete na youtube.com) malo veľký

úspech. V roku 2017 pri nahrávaní albumu „Pod' von!“ si Pellmelláci spomenuli na vydarenú spoluprácu s Nezábudkami a na návrh Mateja Vaňa (dnes už bývalého basgitaristu kapely) sa rozhodli jednu z piesní umiestniť aj na vtedy pripravovaný album. Voľba podľa ľudovú pieseň Červená modrá fialka. Chalani sa zavreli do hudobného štúdia, opäť prizvali k spolupráci Matúša Husára a za pomoci skvelého hudobníka Mariána Fera skladbu nahrali a vydali na album. Prešli ďalšie 2 roky a kapela sa rozhodla, že vydá k svojmu zatiaľ poslednému albumu ešte jeden videoklip predtým, ako sa pustí do príprav na ďalší album. Bubeník presvedčil všetkých, že to musí byť Červená modrá fialka. Kapela súhlasila a začalo sa natáčať. Upršaný máj moc pri natáčaní neprial, ale nakoniec sa dielo podarilo. Videoklip sa natáčal v drietomskej osade Žrnové a na „Vrškoch“ v Kostolnej-Zárieči. Vo videoklipe účinkovali mnohí rodáci z našej obce, ktorých určite spoznáte, ako aj ďalší herci/neherci z blízkeho okolia. Jednu z hlavných úloh si zahral aj nový basgitarista od Pellmellákov Viktor Konečný. Veľká vďaka za pomoc pri natáčaní patrí starostovi obce Drietoma Jaroslavovi Megovi, Monike Spačkovej, Jurajovi Janíkovi, Pierrovi a mnohým ďalším, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na tvorbe videoklipu.

Pieseň Červená modrá fialka v úprave od Pell-Mell 59 môžete počuť v niekoľkých slovenských rádiách. Samotný videoklip môžete vidieť momentálne na webových stránkach kapely Pell-Mell 59, youtube.com a v televíziách Folklorika.

-Róbert Bredschneider-

Drietomská 50-tka

Milí priaznivci hôr a turistiky. Dnes vám napíšem o jednej už tradičnej turistickej akcii. Možno už niekoho z vás napadlo: mám rád turistiku, koľko vlastne vydržia moje nohy? Patríť aj ja do šedého priemeru dnešnej doby a s pocitom, že nevládzem, sa radšej všade vozím autom? Myšlienky podobné týmto inšpirovali pred desiatimi rokmi partiu drietomských turistických nadšencov, aby sa zúčastnili akcie Vojenská 50-tka organizovanej Klubom slovenských turistov. Vtedy sme položili pomyselný základný kameň Drietomskej 50-tky.

Tradičná Vojenská 50-tka vedie z Trenčína cez Petrovu Lehotu, Krásnu Ves a Uhrovec na Jankov vršok. Prípadne v opačnom smere podľa rozhodnutia organizátora. Akcia býva vždy v sobotu v polovici apríla. Po absolvovaní niekoľkých ročníkov sme si uvedomili niekoľko vecí. Prvá, vyhovuje nám iba smer z Jankovho vrška do Trenčína. Druhá, Vojenská 50-tka nemá 50 km. Zmerali sme ju pomocou zápisu trasy GPS. Nemá viac ako 41 km podľa toho, kde v Trenčíne začneme, resp. skončíme. A správny turista predsa nepodvádza. Keď 50-tka, tak 50 km! A preto sme začali chodiť z Jankovho vrška cez Machalovku až do Drietomy.

V úvode som písal o výdrži nôh. Určite dostanú zabráť. Profil trasy je nasledovný: Jankov vršok – Drietoma 50 km, prekonané prevýšenie 2185 m, zostupy 2519 m. Priemerný čas 12,5 hodiny chôdze. Pre lepšiu ilustráciu, dalo by sa to porovnať s výstupom na Téryho chatu zo Starého Smokovca absolvovaného 2-krát aj so zostupom počas jedného dňa a k tomu si ešte nakoniec pridajte 10 km po rovine do pohostinstva na malinovku.

Až na nudný prechod cez Trenčín trasa vedie peknou prírodou. Začíname na Jankovom vršku, zostup do Uhrovca po červenej, ďalej po modrej do Dubničky. Modrá značka pokračuje najkrajším úsekem našej celodennej túry. Výšlap na Bradlo, ďalej do Trebichavského sedla, Udrinú a Smradľavý vrch. Ide o jedinečnú prírodu v piatom - najvyššom stupni ochrany prírody. Zostup z tejto oblasti končí v Krásnej Vsi. Komu celodenné chodenie nič nehovorí a chce si zobrať iba pomyselnú čerešničku na torte, odporúčam si prejsť 12 km trasu po modrej Dubnička – Krásna Ves. Za jeden deň ju zvládnu aj deti. Z Krásnej Vsi pokračujeme výstupom na Veľké lúky, odtiaľ po zelenej dolu do Petrovej Lehoty. Opäť hore na Trubárku, aby nás mohli bolieť kolená pri zostupe do Kubrice. Už len presun cez Trenčín, posledných 80 výškových metrov zo Záblatia na Machalovku, pohľad na Žľab a túžba konečne schovať ubolené nohy pod nejaký stôl.

Niektó povie, že sme blázni. Ja odpovedám, že dá sa to zvládnuť. Veď takéto trasy iní behávajú. Nám stačí, že sme celý deň vonku. Pokecáme a uvoľníme sa od stresu okolo nás. Nabudúce, čiže v polovici apríla 2020, ideme opäť...

-VladoB.-

ČO NOVÉ, PÁN STAROSTA

V tejto rubrike starosta obce informuje o tom, čo nové sa v obci stalo – samozrejme veci verejné, o tých súkromných sa dozviete inou a často rýchlejšou cestou... Pán starosta, nech sa páči, máte slovo.

Vážení občania! Po troch mesiacoch sa Vám opäť prihovám prostredníctvom Drietomských zvestí.

Od marca sa udialo v našej obci pomerne veľa. Máme za sebou jeden z najkrajších sviatkov – **Velkú noc**, kedy sme trochu spravili rozruch v obci, nakoľko dnešní mládenci sa tak nevedia zorganizovať a slovenské ľudové tradície im začínajú byť cudzie. Rozhodol som sa dať dokopy partiu, ktorá by bola ochotná baviť sa prípravou krásnej tradície, akou je veľkonočná oblievačka. Počasie nám prialo, dievčence boli nádherné, vyšibali sme veľa vajíčok, zabavili sme sa muzičkou, veselým slovom a naše dievčence sme vyšibali a vykúpali tak, aby boli po celý rok zdravé, svieže a bystré.

Záplavy. Ale nielen zábavou je človek živý. V obci prebehli aj nepríjemné veci. S letom prichádzajú búrky a aj naše osady zasiahli záplavy. Prívalové dažde nasplavovali drevo ponechané po ťažbe do potokov a jarkov, čo zapríčinilo upchatie priepustov. Prvá záplava bola v osade Liešna, kde upchalo priepust pod cestou v potoku Z bystrého, potok sa vylial na cestu a najviac bola postihnutá rodina Kľúčiarová, ktorej zaplavilo pozemok – záhradu a dvor. O dva týždne prívalové dažde udreli v lokalite Majer a Brúsne. V majeri upchalo priepust pri dome rodiny Šugrovej, voda sa vyliala na cestu a zaplavila záhradu, dvor a pivnicu rodiny Bučkovej. Na pomoc bol povolaný Dobrovoľný hasičský zbor a touto cestou by som chcel poďakovať všetkým jej členom za pomoc pri riešení záplavovej situácie čerpaním vody z pivníc, upratovaním dvorov a spriechodňovaním upchatých priepustov. Aj v osade Brúsne upchalo priepusty, z potoka sa voda vyliala a poškodila cestu pri poľovníckej chate. Bola zaplavená aj nižšia časť, najviac bola postihnutá časť pri ústí potoka do Drietomice, kde miestne Združenie pod Tachonovicou vybudovalo futbalové ihrisko, ktoré bolo zaplavené a zanesené bahnom. Aj v tejto lokalite pomáhal Dobrovoľný hasičský zbor pri čistení komunikácie a odstraňovaní nánosov blata z ihriska. Tieto kalamity sú dôsledkom nie práve najšetrnejšieho hospodárenia v lesoch, ale aj nezákonne vybudovaných mostíkov na Brúsňanskom potoku, ktoré majú zle vypočítané alebo nepočítané priepusty a pri väčších dažďoch preto dochádza k ich upchatiu, následkom čoho sa pri väčších dažďoch voda „vybreží“ a dochádza ku škodám na majetku.

Pravidelná údržba zelene. Daždivé počasie znemožňovalo pravidelné kosenie, tráva bujne rástla a častokrát sa kosenie nestihlo, aby bola zeleň upravená tak, ako by mala byť. Aktuálne prebieha druhá vlna kosenia.

Rekonštrukcia obecného úradu. Určite ste si všimli, že obecný úrad má nový šat. Ako som informoval v predchádzajúcom čísle, spodný obvod obecného úradu je robený tzv. predsadeným soklom tak, aby bola táto budova prirodzene odvetraná a prirodzene dochádzalo k odvedeniu vlhkosti obvodového plášťa. Do štítu budovy sa nainštaloval erb obce, vymenili sa vchodové a balkónové dvere, zaizoloval sa balkón, aby nedochádzalo k zatekaniu a zamŕzaniu podhľadu. Vypieskovalo sa zábradlie, ktoré je pôvodné a je veľmi pekné a preto som sa snažil o jeho zachovanie, aby skrášľovalo túto našu peknú budovu.

Zberný dvor. Žiaľ, mám smutnú správu. Prišlo nám oznámenie z Ministerstva životného prostredia, že sme boli so žiadosťou o pridelenie nenávratného finančného príspevku neúspešní. Jedným z hlavných ukazovateľov bolo triedenie komunálneho odpadu – v našom prípade nedostatočné. V blízkej dobe zberný dvor budovať nebudeme, momentálne naň nemáme finančné prostriedky. Hľadám priestor v nových výzvach, do ktorých by sme sa s týmto projektom mohli zapojiť. V októbri by mala vyjsť výzva Environmentálneho fondu, do ktorej sa zapojíme a dúfam, že budeme úspešní a podarí sa nám získať aspoň časť financií potrebných na vybudovanie zberného dvora.

Ľudový dom. Pokračuje proces stavebného povolenia. Prebehlo ďalšie kolo rokovania s pamiatkovým úradom, kde sme sa snažili o súlad medzi pamiatkovým úradom a okresným dopravným inšpektorátom, aby tento projekt bol priechodný a aby mohlo byť vydané stavebné povolenie. Následne sa budeme snažiť získať finančné prostriedky.

Verejný internet. Podarilo sa nám v rámci výzvy „Wifi pre teba“ získať dotáciu v celkovej sume 9.000,- eur. Voľne dostupné pripojenie na sieť by malo byť v priestoroch pešej zóny, detského ihriska, základnej školy, obecného úradu a kultúrneho domu.

Zdravotné stredisko. Podarilo sa získať dotáciu 6.000,- eur na rekonštrukciu a zateplenie strešnej krytiny na budove zdravotného strediska. Krytina je v havarijnom stave, v priestoroch ambulancie detskej lekárky dochádza k zatekaniu, budeme musieť vysúťažiť dodávateľa a strechu opraviť a zatepliť tak, aby sa znížili náklady na prevádzku zdravotného strediska.

Požiarňa zbrojnica. Pokračuje verejné obstarávanie na dodávateľa prác na požiarnej zbrojnici, na ktorú sme získali dotáciu 30.000,- eur. Za túto sumu nespravíme celú strechu a fasádu, budeme robiť len to, na čo máme. V prvom rade sa zabezpečí strecha – zateplí sa a vymení krytina, aby sa tiež znížili náklady na prevádzku a hlavne aby sa zabránilo zatekaniu a poškodzovaniu tejto budovy. Dúfam, že z tejto sumy nám vyjde zateplenie aspoň 1 steny. Požiadali sme o ďalšiu dotáciu na rekonštrukciu hasičskej zbrojnice, pokiaľ by sme boli úspešní, na jeseň by sme zateplili celú budovu.

Územný plán. Pracujem na zmenách a doplnkoch v územnom pláne. Prebehlo prvé stretnutie s poslancami, prvé stretnutie so spracovateľom územného plánu, ktorý nám odporučil niektoré žiadosti vyradiť. O žiadostiach som podrobne informoval obecné zastupiteľstvo, detailne sme si prešli každú žiadosť a tie, ktoré sa nám zdali pre obec nevyhovujúce, sme uznesením vyradili. Momentálne riešim s projektantom spracovanie tzv. vyhľadávacej štúdie na možné trasovanie cyklocesty, ktorá by viedla od Považskej cyklomagistrály smerom k hranici s Českou republikou do Starého Hrozenkova a pri Lipe bratstva by sa mala napojiť na sieť cyklociest na moravskej strane.

Chodníky a cesty. Máme spracované a dodané projekty na rekonštrukciu ulíc Rádek, Kralovany a časti Žabacia ulica po Evanjelický kostol. Ihneď začínam pracovať na vyžiadaní stanovísk k územnému rozhodnutiu, následne k stavebnému rozhodnutiu tak, aby sme v prípade, že nám projekt nebude nikto napádať a zbytočne brzdiť, mohli rekonštrukciu dať do rozpočtu a projekt v budúcom roku realizovať.

Prebieha verejné obstarávanie na vybudovanie chodníka medzi obcou Drietoma a Kostolná-Záriečie. Na rokovaní so starostom obce Kostolná-Záriečie sme sa dohodli na dodávateľovi projektovej dokumentácie, aj na parametroch, ktorý by tento chodník mal mať.

V krátkej dobe zrealizujem verejné obstarávanie na dodávateľa projektovej dokumentácie na vybudovanie chodníka popri ceste prvej triedy I/59 v miestnej časti Majer.

Protipovodňové opatrenia. Pokračujeme v projekte protipovodňových opatrení, kde sa snažíme získať územné rozhodnutie na túto stavbu.

Základná škola. V mesiaci jún nám prišlo oznámenie, že sme boli posunutí do ďalšieho výberového kola v súťaži o pridelenie nenávratných finančných prostriedkov na cvičebný priestor veľkej telocvične, kde je cvičebný priestor v havarijnom stave. Je v mojom záujme celú podlahu vymeniť a spraviť tam modernú liatu epoxidovú podlahu. Prisľúbená finančná pomoc je 12.000,- eur, čo nás nezachráni, ale aspoň troška pomôže, zvyšok budeme musieť doložiť z vlastných finančných prostriedkov.

Pumptracková dráha. Mám dodaný projekt na pumptrackovú dráhu, ktorá by mala byť v areáli základnej školy, aby bola využívaná aj v rámci vyučovania telesnej výchovy v škole, prípadne na organizovanie rôznych súťaží medzi základnými školami, susednými obcami a podobne. V obci máme veľa mladých nádejných cyklistov, ktorí sa o túto dráhu zaujímajú a pri každom stretnutí sa pýtajú, ako sme s tým ďaleko. Je to projekt, ktorý bude v obci určite využitý a o ktorý bude medzi mladými ľuďmi záujem, pretože kvôli podobným dráham dochádzajú do iných obcí.

Zber separovaného odpadu. Veľa ľudí býva právom rozhorčených nad neporiadkom okolo kontajnerov na separovaný zber. Tak ako som vlani celý rok bojoval za častejší vývoz plastového odpadu (vývoz je 1x týždenne), tak od začiatku tohto roka bojujem, aby sme dosiahli navýšenie kontajnerov na kovový a papierový odpad alebo navýšenie počtu vývozov. Tento proces nie je jednoduchý, ak sa to má zmeniť, rokovanie trvá minimálne rok, musia byť na to podklady a počty vyseparovaného odpadu. Kontajnery sú vypočítané na litre a pre našu je ten počet absolútne dostačujúci. Avšak ľudia tým, že napríklad plechovky v rámci kovového odpadu nestláčajú tak, aby čo najviac zmenšili ich objem, veľmi skoro naplnia kontajner a ďalší odpad odkladajú vedľa kontajnerov, s čím máme ako obec problém a hlavne nie je to estetické a kultúrne. Verím, že tento problém sa nám od januára podarí vyriešiť, aby sme v obci nemali okolo kontajnerov smetiská.

Všetkých Vás pozývam na oslavy pri príležitosti 775. výročia prvej písomnej zmienky o Drietome, ktoré sa v Drietome v areáli futbalového ihriska budú konať v dňoch 2. – 4. augusta 2019. V piatok 2.8.2019 je program v rockovom duchu, v sobotu 3.8.2019 tradičný Drietomský festival dychových hudieb, v nedeľu sa oslavy budú niesť vo folklórnom duchu, v rámci programu vystúpiť všetky domáce umelecké spolky, ďalej folklórne skupiny z obcí, ktoré katastrálne hraničia s obcou Drietoma a na záver vystúpi súbor Družba a Nadšenci.

Na záver chcem všetkým zaželať krásne dovolenkové obdobie, aby ste všetci nabrali nových síl a boli všetci usmíati.

-Jaroslav Mego-

Pozývame Vás....

2.-4.8.2019	Drietomské slávnosti – 3-dňová oslava 775. výročia prvej písomnej zmienky o Drietome
13.-15.9.2019	Výlet do Vysokých Tatier s možnosťou spoločného výstupu na Východnú Vysokú
22.9.2019	Z rozprávky do rozprávky – rozprávková prechádzka prírodou pre deti
12.10.2019	2. ročník Súťaže vo varení kapustnice v Brúsnom
23.-24.11.2019	Hody
6.12.2019	Vianočný trh spojený s návštevou Mikuláša a rozsvietením vianočného stromčeka
15.12.2019	Vianočný galakonzert

Drietomské SLÁVNOSTI

2. - 4. august: **Futbalové ihrisko Drietoma**

19:00

Dora
Pell-Mell 59
Zábava s kapelou Na kolená
Vstup voľný

16:00

21. Drietomský festival dychových hudieb

DH Bučkovanka
DH Lutilka
DH Jižani
DH Mistříňanka
DH Drietomanka
Zábava s DH Mistříňanka
Vstup 6€, ZŤP 3€, vodičkari a deti do 15 rokov zdarma

15:00

Oslavy 775. výročia prvej písomnej zmienky

Drietomskú dolinú

Muzikanti z osád, Susedi, Spevácka skupina,
Zbor svätej Kataríny, DFS Nezábudky

Okolo Drietomy

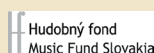
Čečera, Chotár, Latovec,
Obecná kapela, Studienka

Družba

Nadšenci

Zábava s LK Huncúti

Vstup voľný

Festival z verejných zdrojov podporili: Trenčiansky samosprávny kraj, Fond na podporu umenia, Hudobný fond a Komunálna poisťovňa, a.s.

Oslavy 775. výročia prvej písomnej zmienky sa konajú pod záštitou predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja.

DRIETOMSKÉ ZVESTI — noviny obce Drietoma. Redakčná rada: Mgr. Monika Hoštáková, Jana Pálešová, JUDr. Ing. Vladimíra Barišová, Mgr. Adriana Michalcová, Mgr. Daniela Špačková. Evidenčné číslo MK SR: EV 4264/11. Periodicita vydávania 3x ročne. Vydavateľ: Obec Drietoma, 913 03 Drietoma 29, IČO: 00311529, tel. 00421326499224, mail: obec@drietoma.sk, web: www.drietoma.sk. ISSN-1338-8819. Vaše príspevky doručte na obecný úrad v tlačovej alebo elektronickej podobe. „Tlačiarenský škriatok úraduje“. Grafická úprava, tlač a zalomenie: CORETA a.s. Bytča.